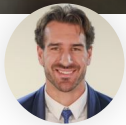

Šport > Hokej > Slovensko > Dajme deťom možnosť hrať sa, záleží od toho budúcnosť nášho hokeja, píše Boris Valábik

Dajme deťom možnosť hrať sa, záleží od toho budúcnosť nášho hokeja, píše Boris Valábik

Boris Valábik

22.11.2018 08:30 | Viem, že život hokejového rodiča nie je jednoduchý. Vlastne, viem to len v teoretickej rovine, len z pozorovania a vnímania svojho okolia, keďže sám deti ešte nemám. A ako by povedal Kuli zo skupiny Desmond "Klobúk dole pred takými rodičmi".

Zaniest' dieťa do školy, ísť do práce, zaniest' ho na tréning, počkať ho, kým na ľade robí niečo, čo sa podobá korčuľovaniu, ale skôr padá na zadok a snaží sa opäť postaviť, zobrať ho z tréningu a ísť domov, kde vás čaká upratovanie, varenie, domáce úlohy... Ak by som mohol použiť anglické slovíčko, tak by to bolo "wow". Veľmi to obdivujem a rešpektujem a som vďačný za každého takého rodiča.

Preto mi je až zvláštne písať o tom, že aj takto, svojim deťom oddaní rodičia, robia chyby. Ale koniec koncov, každý z nás ich robí, ide o to, či si dokážeme pripustiť, že robíme niečo nesprávne. A to je v tomto prípade o to dôležitejšie, že sa od toho vo veľkej miere odvíja, či sa splní to, čo si vysnívali - vychovať zo svojho dieťaťa úspešného človeka. A nemyslím tým profesionálneho športovca.

Dôraz rodiča by nemal byť kladený na to, aby vo svojom 10-ročnom synovi videl budúcu hviezdu NHL. Mimochodom, na slovo talent začínam byť alergický. Viete, aká je konkurencia vo svete obrovská? Koľko šťastia, potu, odriekania, tvrdohlavosti a zhôd okolností potrebujete, aby ste sa na svetovej úrovni presadili? To, že sa niekomu zdá, že ich piatačik sa na ľade pohybuje lepšie ako jeho rovesníci, ešte neznamená, že by v ňom mali jeho rodičia vidieť viac, ako je, čiže dieťa, ktoré sa chce zabávať a uvoľnene robiť to, čo ho baví.

5 FOTIEK VO FOTOGALÉRII

Detský hokejový tréning.
Zdroj: TASR

MÝTUS - HOKEJ (NIE) JE DRAHÝ ŠPORT

Veľa rodičov sa mi ozvalo po tom, ako som pomenoval slovom mýtus fakt, že hokej je drahý šport. Popri pozitívnych prišli aj negatívne ohlasy a ja mám odvtedy pocit, že musím dať veci do kontextu.

Vyjadril som sa, že hokejová výstroj, tzv. štartovací balíček, ktorý obsahuje všetko, čo vaše dieťa potrebuje, stojí okolo **80 eur**. To sedí. V niektorých kluboch ho dokonca dostanete zadarmo. Zväčša v tých, ktoré nie sú natoľko krátkozraké, aby si uvedomili, že ich vlastná existencia závisí na deťoch, ktoré prídu v siedmich rokoch na "zimák".

NOVÉ korčule pre začínajúceho malého "hokejistíka" stoja **50 eur**. Píšem veľkými písmenami nové, pretože, napriek tomu, že sa veľa ľudí snažilo, nikto ma nepresvedčí o tom, že 10-ročné dieťa musí mať stoj čo stoj nové korčule. Skôr naopak, nové môžu tú malú nôžku dlho a zbytočne tlačiť, pokiaľ sa "rozchodia" a zmäknú. Ja som mal prvé nové korčule v 17-ich rokoch, keď som odišiel za more. A čuduj sa svete, prežil som aj v použitých.

Mesačný príspevok sa, minimálne v Nitrianskom kraji, o ktorom mám prehľad, pohybuje medzi **18 až 40 eur** mesačne pre takýchto malých hokejistov. S tým, že viacero klubov rodičom povie, aby nechali svoje dieťa "pričuchnúť" a až keď sa dieťa rozhodne, že ho baví AJ hokej, začnú platiť daný mesačný príspevok. K tomu zvýraznenému "AJ" sa o pár riadkov vrátim. Čiže **500 eur** ročne, alebo **42 eur** mesačne vrátane výstroja.

Dunajom pretieklo veľa vody, odkedy som hrával hokej za mesačný príspevok **1000 Slovenských korún**, čo bolo asi desať percent hrubého mesačného zárobku mojej mamy, ktorá pracovala ako detská sestra.

Chcete sa baviť o tom, že dnes je hokej drahý šport? Spýtajte sa mojej mamy, ktorá popri mne mala ešte ďalších dvoch synov a len poplatok za ľad ju stál osminu výplaty. Áno, sumy o ktorých píšem vyššie sú zo začiatku "kariéry" a isto zásluhou výstroja budú rásť.

Tak, ako všetko, aj hokej je drahší pre staršie deti. To sa poprieť nesnažím. Ale ruku na srdce, rátali ste s tým, že hokej je takto dostupný? Ak sa kohokoľvek na ulici spýtate, ktorý šport je podľa nich najdrahší, bez dlhšieho rozmýšľania vyhlási "hokej".

Tak je to mýtus alebo nie? Čo potom lyžovanie či tenis? Porovnávať s inými športami to príliš nechcem. Hokej potrebuje iné športy, naša mládež potrebuje iné športy. Všetky športy, v dnešnej počítačovej dobe, ktorá nahradila ulicu. Ulicu ktorá nám starším dala aj šport aj slobodu a aj hodnoty vzťahov a to v ťažšej dobe ako je tá dnešná, a to bez trénerov, rodičov či učiteľov. Sami sme sa učili a zvládli sa aj hrať, športovať aj rešpektovať hodnoty.

5 FOTIEK VO FOTOGALÉRII

kať si na ulici

Deti sa znova potrebujú hrať aj na ulici.

Deti sa znova potrebujú hrať aj na ulici.

Zdroj: TASR

Pre každý šport, aj pre hokej, je dôležitý iný, doplnkový šport. A tí, ktorí lákajú dieťa na jeden šport a kážu rodičom obetovať všetky ostatné, nevedia, o čom hovoria. Alebo im nejde o rozvoj dieťaťa. Proste, dôležité je, aby sa dieťa hýbalo. To, čo si moja generácia odskákala po rozostavaných budovách, našla po stromoch, popreliezala cez ploty a nahrala na parkoviskách, dnes deti inak ako športom nedostanú.

Štatistiky, ktoré hovoria o tom, koľko percent z hráčov NHL, NFL a iných profesionálnych líg rôznych odvetví bolo v mladom veku multišportovcami, hovoria úplne jasnou rečou. Čím širšie portfólio športov pre dieťa, tým zdravší a komplexnejší vývin a vývoj.

A TU MA ROZBOLELA HLAVA

A tu sa vraciam k tomu "AJ" z predošlých riadkov. Veľa rodičov sa mi po mojom statuse ozvalo s tým, že všetko sedí, ale zabudol som na to finančne najnáročnejšie: extra tréningy na ľade mimo tých klubových, na hodiny power skatingu a na zahraničné turnaje, ktorých sa vraj už 9 až 10-ročné deti „musia“ zúčastňovať, aby z nich vraj "niečo bolo" a mohli sa porovnávať so svetovou konkurenciou.

V deviatich rokoch! A tu ma rozbolela hlava. Rodičia hokejových detí míňajú peniaze na drahé turnaje, extra tréningy a extra záťaž pre ich dieťa, čím dosiahnu akurát nasledovné:

- 1.** Hokej ich dieťa prestane baviť, pretože akokoľvek vás niečo naplňa, ak to robíte 6-krát do týždňa organizovanou formou, tzn. niekto (tréner) vám stále káže čo máte robiť, je len otázkou času, kedy nadšenie vyprchá. Navyše, kde je pri organizovanej forme tréningu priestor na rozvíjanie kreativity, po ktorej toľko pri našich hokejistoch voláme?
- 2.** Ich dieťa sa zraní, pretože 6 až 12-ročné deti, o ktorých tu rozprávam, sa predsa stále vyvíjajú a takáto jednosmerná záťaž im asi prospieť nemôže.
- 3.** Rodičia týchto malých športovcov to prestanú finančne zvládať, pretože si myslia, že iná cesta, ako míňať šialené sumy za nepotrebnú záťaž pre ich deti neexistuje a jednoducho odhlásia svoje dieťa z hokeja.

Nie, dieťa sa nemá v deviatich rokoch porovnávať so svetovou konkurenciou na drahých medzinárodných turnajoch tak, ako mi to jedna mamička napísala na sociálnej sieti. Dieťa sa má v deviatich rokoch zabávať.

Nie, dieťa nemá byť 6-krát do týždňa na ľade v desiatich rokoch, dieťa má mať čas a energiu na iné, doplnkové športy, aby sa mohlo komplexne rozvíjať, nie mať každý deň v týždni zohnutú nevyvinutú chrbticu v hokejovom postoji a obuté korčule na nohách.

Nie, dieťa nebude lepším hokejistom, keď ho v deviatich rokoch zdemotivujete a zničíte. Alebo si myslíte, že áno? Dieťa musí mať radosť, musí ho hokej baviť. Neviem si predstaviť, koľkokrát do týždňa by musel na ľade trénovať 18-ročný hokejista, ak je latka 9-ročného chlapca nastavená na 5 až 6 hodín v týždni.

Šialené. Navyše, z čisto odborného hľadiska, akokoľvek ironicky to znie, je veľa vecí, ktoré pri hokeji potrebujeme a ktoré sa lepšie alebo minimálne tak dobre natrénujú mimo ľadovej plochy pri iných športoch. Napríklad koordinácia pohybov, reflexy, výbušnosť a podobne

5 FOTIEK VO FOTOGALÉRII

 [Detský hokejový tréning korčuľovania.](#)

Detský hokejový tréning korčuľovania.

Zdroj: TASR

Ak dieťa túži po power skatingu raz do týždňa, budiš. Ale túži? Otravuje svojich rodičov spôsobom "Mami! Už je štvrtok, dnes je hodina korčuľovania!" alebo môžeme hovoriť skôr o ambícii rodiča v siedmich, ôsmich či jedenástich rokoch vychovávať z jeho dieťaťa profesionálneho hokejistu. Je to dôvod, prečo deti chodia na hokej? Aby sa raz hokejom živili? Nie je dôvodom to, že ho to baví? Že sa učí disciplíne, poslušnosti, rozhodnosti, samomotivácie, pribojnosti, tímovému duchu alebo obetavosti? Že vie, že každé víťazstvo niečo stojí a súper, tak ako život, mu nič nedá zadarmo? Alebo to, že ak 100-krát spadne, musí sa 101-krát postaviť, aby mohol byť súčasťou kolektívu, ktorý doma za počítačom nemá šancu zažiť?

To, ako pozitívne šport vplýva na psychické a fyzické zdravie dieťaťa snáď nemusíme rozoberať. A ak sa niekomu cena za tento rozvoj zdá privysoká, skúsme dať ten ročný náklad do perspektívy:

Hracia konzola: **300 eur**

Jedna hra na hraciu konzolu: **minimálne 35 eur**

Smartphone s prístupom na sociálne siete: **minimálne 100 eur**

...

Snád nemusím pokračovať. Niekedy je dobré urobiť krok späť a pozrieť sa na veci s odstupom. Ako Jukka Tiikkaja rád hovorí, "z helikoptérej perspektívy".

Ja si vážim každého jedného rodiča, ktorý, napriek tomu, že by radšej robil stojeden iných vecí, donesie svoje dieťa na zimný štadión a čaká tam v zime, pokiaľ sa jeho dieťa hrá na ľade. Verte mi, sám som bol hokejové dieťa a síce s odstupom času, ale predsa, dnes už veľmi presne viem a uvedomujem si, čím si moji rodičia prechádzali a vážim si to dodnes a navždy budem.

Nezabúdajme však na to, že nie každá snaha je rozumná a našej budúcnosti, čiže našim hokejovým deťom prospešná. Poďme sa snažiť rozumnejšie. Deti sa proste chcú hrať a zabávať. Dajme im tú možnosť. Záleží od toho budúcnosť nášho hokeja.

VIDEO: Prehrávali, no za dve sekundy sa im podarilo otočiť

Autor: [Boris Valábik](#) | Zdroj: ŠPORT.sk | Foto: TASR

1696

41

